

STJEPAN LJEVAK, dipl. ing. šumarstva
(22. prosinca 1927 – 12. siječnja 2005)

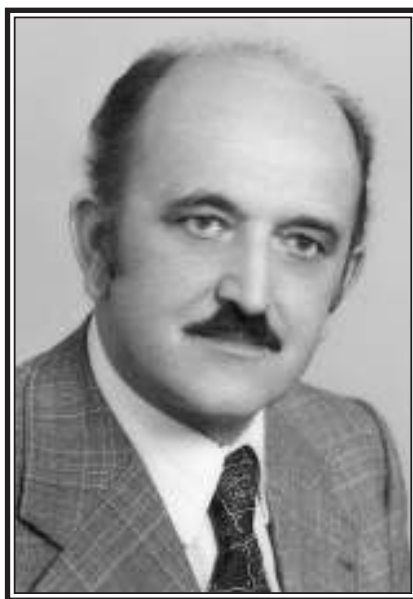
*“Ja jesam prah i život
i cijelost svjetlosti
i ništa više”
(Tin Ujević)*

Stjepan Ljevak, diplomirani inženjer šumarstva, rođen je u Ravnom 22. prosinca 1927. godine u hrvatskoj katoličkoj obitelji, od oca lugara i majke domaćice. Zasigurano je već u djetinjstvu uz oca osjetio ljepotu šume, što ga kasnije usmjerava na njegov plodni životni put. Tadašnju četverogodišnju osnovnu školu završava u Ravnom, nižu gimnaziju i prva dva razreda više gimnazije pohađa u Mostaru, a dva posljednja gimnazijska razreda u Dubrovniku, gdje i maturira 1947. godine.

Iste godine upisuje se na Poljoprivredno-šumarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, smjer biološki. Apsolvira 1950. i diplomira 1952. godine. Vojni rok odslužio je u Sremskoj Mitrovici i Zagrebu.

Prvo mu je radno mjesto Drvena industrija “Vrbas” u Banja Luci, gdje radi na poslovima proizvodnje. Tu ostaje samo godinu dana, jer se već početkom 1954. godine zapošljava na uređivanju šuma u **Sarajevskoj taksaciji**, koja kao središnja ustanova uređuje šume čitave Bosne i Hercegovine. Kao vrijedan i sposoban inženjer ubrzo se osamostaljuje kao taksator i šef Sekcije.

Početkom 1959. godine prelazi u **Sekciju uređivanja šuma Zagreb**, koja izrađuje gospodarske osnove po čitavoj Hrvatskoj. Od 1959. do 1975. godine djeluje u

Sekciji kao samostalni taksator i ubrzo je izabran za šefa. Na tom radnom mjestu ostaje sve do 1990. godine, kada je umirovljen poslije prometne nesreće koja je završila kobno, amputacijom noge.

Uz državne (društvene) šume Sekcija za uređivanje šuma Zagreb uređivala je i privatne šume. Prvi takav program u Hrvatskoj izradila je Sekcija 1969. godine po metodi koju je razradio ing. Ljevak za Gospodarsku jedinicu Gornje Međimurje.

Zagrebačka sekcija obavljala je izračun vrijednosti šumskih površina prilikom njihove prenamjene za infrastrukturne potrebe (ceste, dalekovode, naftovodi i sl.). Ljevako-

va metodologija utvrđivanja vrijednosti šume korištena je u Hrvatskoj i u ostalim republikama bivše Jugoslavije. To je metoda koja je temeljena na neamortiziranoj vrijednosti šume.

Stipe, kako smo ga od milja zvali, bio je zbog svoje druželjivosti, poštene i otvorene naravi vrlo omiljen među kolegama, a s mnogima i iskren prijatelj. Usprkos značajnim uspjesima koje je postigao u struci, skromnost i dalje ostaje njegovo osnovno obilježje. Svoju invalidnost stoički je podnosio. Redovito je dolazio na sastanke godišnjica svoje generacije. Zbog pogoršanja zdravstvenoga stanja nije se mogao odazvati na sastanak u listopadu 2004.

Bio je nježan suprug i otac, što je u potpunosti u skladu s njegovom blagom i osjećajnom naravi.

Život mu se gasi 12. siječnja 2001. godine, niti mjesec dana nakon 77. rođendana. Stipe Ljevak ostavio je neizbrisiv trag u šumama naše domovine koje je s ljubavlju uređivao, unoseći tijekom rada svoje spoznaje u smislu poboljšanja šumarskih postupaka, ostavljajući dobar putokaz nasljednicima.

Dragi Stipe, neka ti je vječna hvala i slava za sva dobra koja su resila tvoj život.

Pero Bevanda i Branimir Prpić